

Ἡ Θεοδώρα τρώει πιάτα,
κι' ἡ Κορφατίσσα κυρὰ
ξερογλείφεται σὰν γάτα
καὶ βραρεὶ τὸν ταμπουρά.

Θλιθερὴ χορδὴ θὰ κρούσω
καὶ γι' αὐτὸν τὸν Μονοκρούσο.
Ἔλα, τζόγια, πέδικά μου,
στ' ἀγκαλάκια τὰ δικά μου.

Γιχαὶ τρέξε... πούσαι πούσαι,
μιο κέρο Μονοκρούσο;
Μὴ μαγεύεσαι μὲ νεύμα
τῆς Κορδόνας, ἔλα πίσω...
στῆς ζωῆς αὐτῆς τὸ ρεῦμα
διατὶ νὰ σ' ἀπαντήσω;

Ὅμιλετ' κι' ὁ Φρασούλης πρὸς τοὺς δύο προφίλετ'.

Φ.—Μεγαλῶνα καὶ τοὺς δὲ σὰς... γερά σου, γέρο-
[Κορδονάκια,

γερά σου, Κόντε-Ρεπανάκια.

Κι' ὁ Ριτωῶτης Γαριβάλλης μὲ κλεινῆς ἀνδρείας ἔπη,
μολὶς ἤλαθε τὸ Κορδόν, σὲ πολέμους μᾶς προτρέπει.

Καλὴ βέβαια, τί λόγος!... τεῖναι τοῦτα ποῦ μᾶς λέτε,
καὶ περὶ πολέμους πάλι ἴσταν καμπουρά μᾶς βολέτε;

Ὅμως μᾶθε, πατριώτη
καὶ καρσιμιο Ριτωῶτη,
πὼς ὁ γέρος σὺν καὶ πρῶτα γιὰ πολέμους δὲν σκιρτᾷ...
τρὶς ἐδίξ, Γαριβάλλη, τρὶς ἐδίξ, λιμπερτά.

Ἄστον, μὴν τὸν ἐρεθίζῃς τὸν αἰτὸ τὸν Θεοδωρῆ,
καίρος εἶναι κι' ἐν εἰρήνῃ τὸ Κουδέρνο νὰ χερῆ.
Ἄρῃσέ τον ἴσῃ ζωῆ σου νὰ περῆ μὲ σχαζοπότη,
κι' ἔλα σου τὰ πεχμαμένα νὰ συχωρεθοῦν, Ριτωῶτη.

Ἄρῃς δὲν τὸν ἐκθαμβοῖ,
τοιγαροῦν τὴν ἐκεκρόνθει,
τώρα γύρω του βομβεῖ
τῆς εἰρήνης μηλολόνηθ.

Τώρα μόνον ἢ φρεῖδῶ
σταθερὰ πολιτικῆ,
τώρα κόβει κι' ἀπ' ἐδῶ,
τώρα κόβει κι' ἀπ' ἐκεῖ.

Κι' ἂν τὰς λύρας θίξῃ Βάρδων
νέος τις ἄλιθρου δάκιμον,
καὶ κλονίσῃ καὶ τὸν Σκάρδον
καὶ κλονίσῃ καὶ τὸν Αἴμιον,
ὁ παππούς ὁ πολεμάρχος τὸ πολὺ πολὺ θὰ πάρῃ
μὲς ἴσῃ νεο πατριάρχη
γιὰ πολέμου σκακράκα
πατεροῦ τοῦ Πεσματζίουλου, πατεροῦ τοῦ Καλαμάρη.

Ἔλα, Κόντη, ἴσῃ μακλό σου,
καὶ σοῦ λέω γιὰ καλό σου
τὸ κοπάδι σου νὰ πάρῃ καὶ νὰ πᾶς εἰς τὸν παππού
καὶ ζυλίαν πρὸς ἐκεῖνον νὰ δηλώσῃς τοῦ λοιποῦ.

Ἔτσι καὶ τοῦ Μονοκρούσου θὰ ξεζαῖσῃς τὸν καῦμό,
καὶ τὸ μέτρημα θὰ λείψῃ, ποῦ δὲν ἔχει τελειωμό.

Ἐνα κόμμα, τσελεπή,
νᾶσαι μὲ τὸν Κορδονίδα...
βλέπεις τοῦτο τὸ γιχαί;
βλέπεις τοῦτο τὸ σκνίδι;

Τὸ σκνίδι σωτηρία,
τὸ σκνίδι βακτηρία
τοῦ χιονάτου μᾶς πατρός...
κύτταξε το, κι' ἂν τολμήσῃς
ἕνα γρῦ νὰ ζεστομίσης,
κατακέραλα τὸ τρῶς.

Καὶ καμπόδας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Γύπηρ λαμπρὸν βιβλίον, ἔπου τέχῃ ἱατρικῆ,
ἦγον νᾶκ θεραπεία κι' ὁμοιοπαθητικῆ,
ὄντως ἄξιον βιβλίον θεριμωτάτης συνδρομῆς,
πρὸς κυρίου καὶ κυρίας τὸ συστημένο κι' ἐμεῖς.

Τοῦ Βασιλείου Ρούσου λαμπρὰ Στενογραφία
μὲ σύστημα σπουδαῖον ἐν τέχνῃ καὶ σοφίᾳ.

Ἡ Ροδοδάφνη, κύριοι, περιφρημοσφῶδῃ
τοῦ ποιητοῦ Ντ' Ἀνουόντιο, ποῦ τόσα κελαῖζει,
μετάρρησις ἀρτιανῆς τοῦ Κώστα Καυροῦλα
μὲ μέτρ' ἀρμονικωτάτα, τὰ μάλιστα ποικίλα.

Ἐκεῖ ἴσῃς Μητροπόλεως τὸν δρόμον τὸν γνωστὸν
περιφρημοσφῶδῃ, τὰ μάλᾳ θαυμαστῶν,
τῆς Ἄννας γιῆ Βλαδιανῶ, τῆς κπελοῦς τῆς πρώτης,
ποῦ γιὰ κπελά λέγεται τρανὴ προσωπικότης.
Ἰσῃν Ἄννα παρκαγγέλλονται κπελά ἀπ' τὸ Παλάτι,
Βασιλισσικῆ, Πριγκιπισσικῆς τῆς ἔχει μουστερῆδες,
καὶ τὸ κπελό σκάρωσε τὸ νέο τῆς Μερκάτη,
ποῦ τόσος λόγος ἔγινε καὶ ἴσῃς ἐρημερίδες.

Ὡ Μοῦσ' ἀηδονόστομη, βοήθησε νὰ ψάλω
καὶ τὸν Ἀηδονόπουλο, τὸν ράττη τὸν μεγάλο,
ποῦ νέον οἶκον ἱδρυσεν ἔμπορορακτικόν,
παρόμοιον κι' ἐράμιλλον τῶν Ἑβραϊκῶν.
Μέγαρον πλούτου πάγκαλον καὶ τέχνης αἰδίου,
πενήντα τέσσαρ' ἀριθμὸς στὸν δρόμον τοῦ Σταδίου,
δύο δὲ κόπτας ἔφερε γιὰ λούσο πρὸ μεγάλο,
Ἄγγλο γιῆ τοὺς κυρίου καὶ, γιὰ τῆς κυρίας Γάλλο,
γχαίτ καὶ τμήμα κυριῶν θάχῃ περικλιές,
ὅπου τσακίστρας εἰς αὐτὸ θὰ ρεῖωνται πολλαῖς.
Γλωσσῶν Πανεπιστημίου παρὸν ντ' ὄνηρ θὰ γένῃ,
κάθε νεώτατος συρμὸς κορδὸν θὰ πηγαίνῃ,
σκόμιον ἐδῶ, μέρηταις ἐκεῖ, θεῶ κόπτας καὶ θεῶ γένῃ,
ἕνας μικτὸς συνδυασμὸς ἐκεῖ θὰ μπανοβγαίνῃ,
μὰ πιστωσὶς δὲν δίδεται καὶ μερικῶς κι' ἐν γένῃ.

Σπίτ Ἰγγλις; κομπρένε φρανσέ;
μοῦσιου, μαντάμ, νὸ βερσεσέ.